

vedkommendes Kaar. Det foreslaas at forhøje Begyndelseslønnen med 80 Kr. og Slutningslønnen ligeledes med 80 Kr. Disse Stationsmestre gøre — det gælder i alt Fald for nogle Vedkommende — i alt væsentligt det samme Arbejde som Stationsforstanderne paa de mindre Stationer. Baade med Hensyn til det almindelige Arbejde og med Hensyn til Telegrafering gøre de fuldkomne Stationsforstandertjeneste. Jeg forstaaer derfor ikke det store Spring, der skal være mellem Stationsmestre og Stationsforstandere. Det vil naturligvis blive sagt, at deres Uddannelse har været forskellig, men det Arbejde, de udføre, er akkurat af samme Natur. 10de Lønningsklasse er stillet saa daarligt baade med Hensyn til den egentlige Løn og Lønningstillægene, at Udvalget bør overveje, om det ikke er muligt at skabe bedre Kaar for denne Klasse.

Medens jeg i Almindelighed paaskønner, at man for de nederste Lønningsklassers Vedkommende har bestræbt sig for at forbedre, hvor det tiltrænges, maa jeg ligesom det ærede Medlem for Nykøbing (Valdemar Olsen) gøre opmærksom paa, at allerede i sin Tid, da man i den store Jernbanekommission stillede Forslag til en Lønningsreform for Statsbanerne — den Kommission, hvis Betænkning blev afgiven i 1901 —, var der fra enkelte Medlemmer i denne stillet Forslag om, at ogsaa Ledvogtere, Signalvogtere, Kolonnearbejdere, Plantører, Telegrafarbejdere osv. skulde have faste Lønningsatsar og 4 Løntillæg i 4-aarige Perioder, ligesom det foreslaas her for de andre Tjenestemænd. Jeg henstiller til Overvejelse, om det ikke var muligt ogsaa for disse Folk at fastsætte en Lønning med bestemte Løntillæg paa samme Maade som for det øvrige Personales Vedkommende.

Ved de højere Lønklasser er der naturligvis enkelte Punkter, jeg ikke finder ganske forsvarlige. Det forekommer mig, at man ikke her har bestræbt sig for paa rette Maade at skille dem ud fra hverandre. Jeg skal imidlertid indskrænke mig til at pege paa en enkelt Embedsmand: Overtelegrafbestyreren i København. Hans Løn er i Øjeblikket 3,600 Kr. stigende til 4,800 Kr. Her foreslaas en Begyndelsesløn af 4,960 og en Slutløn af 6,400, saaledes at Begyndelseslønnen altsaa forhøjes med 1,360 og Slutlønnen endog med 1,600 Kr. Det forekommer mig at være et vel stort Spring. Det har altid været, og jeg haaber det ogsaa fremdeles skal være, vor Opgave i Udvalget at paase, at

der ikke glemmes nogen nedad, medens vi til den anden Side maa paase, at man ikke smører alt for tykt paa opad. Det har altid været en Tilbøjelighed hos Administrationen, om end maaske i mindre Omfang nu, at naar der vankede lidt nedefter, skulde der langt mere til opefter. Jeg fremhæver dette enkelte Tilfælde, jeg tør nok sige, at det vist er det værste af dem, jeg har fundet, men jeg synes, at det er en vel stor Mundfuld at sluge for denne ene Mands Vedkommende.

I Almindelighed erkender jeg, at man ikke skal være karrig mod de højere Embedsmænd, der have et stort Ansvar og et stort Personale under sig, og da deres Antal tillige ikke er saa stort, betyder det ogsaa mindre, om vi lønne dem godt. I det hele hylder jeg den Anskuelse, at de, der yde et godt Arbejde, ved Siden af at have et stort Ansvar, skulle lønnes godt. Men jeg vil gøre opmærksom paa et Forhold, som jeg havde fremme forrige Aar ved Loven om Ministeriallønningerne. Da fandtes der en Postekspedient med en Lønning af 3,200 Kr., der tillige var Fuldmægtig hos den ærede Finansminister. Han fik sin Løn forhøjet i Fjor ved Loven om Ministeriallønningerne, og nu faar han den naturligvis forhøjet igen i Aar. Medens jeg, som sagt, hylder den Anskuelse, at et godt Arbejde skal lønnes med en ordentlig Løn, hylder jeg ikke den Anskuelse, at man skal kunne staa forskellige Steder som Embedsmænd og skiftevis faa sin Løn forhøjet det ene Aar eet Sted, det andet Aar et andet. Jeg vil henvende de vedkommende Ministres Opmærksomhed paa den Slags Forhold, at de ikke gentage sig mere i Fremtiden. I det hele finder jeg, som sagt, at Lovforslaget er et godt Grundlag for det Arbejde, der skal foregaa i Udvalget, og ogsaa jeg haaber, det skal lykkes at faa et Resultat. Men da de øvrige Forslag ogsaa foreligge til Behandling nu, maa jeg nævne, at naar Ministeren forlanger Kompensation baade for Statsbanernes og Postvæsenets Vedkommende, kan jeg ikke erkende, at der er nogen Anledning dertil. Jeg har altid næret den Anskuelse, at man saa vidt muligt skal søge at undgaa at forhøje Jernbanetakster saa vel for Personer som Gods, og jeg tror, det er et godt Standpunkt. Statsbanernes hele Virksomhed har været til saa overordentlig stor Gavn for Erhvervslivet og Befolkningen i Almindelighed, at vi ikke skulde være alt for forhøje paa at beskutte Befolkningen yderligere paa dette Punkt, selv om Ministeren